

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1936 til 31. Marts 1937.

Forhandlingen genoptoges.

Inger Gautier Schmit: Jeg vil gerne i Tilslutning til mine Udtalelser forleden Dag om Børneforsorgen komme med enkelte Bemærkninger angaaende forebyggende Børneforsorg. Der findes under Socialministeriet en Bevilling paa 450 000 Kr. til dette Formaal, altsaa forebyggende Børneforsorg, men jeg vil henstille til Socialministeren, at denne Sum forhøjes, idet jeg maa finde, at disse 450 000 Kr., saadan som Udviklingen foregaar, er alt for lidt. Den sidste Statistik viser nemlig, at de store Byer, ikke mindst København, er i ganske overordentlig stærk Udvikling, saaledes at Børnene bunkes sammen i disse mægtige Bygningskomplekser, som opføres, og dette medfører igen, at en Mængde Børn er henvist til at gaa paa Gaden, hvis man ikke gennem forebyggende Børneforsorg tager sig af disse.

Der trænges derfor til, ikke mindst i vor Hovedstad, at der oprettes betydelig flere Institutioner, som kan tage sig af Børnene, medens Mødrene er paa Arbejde, og da det private Initiativ simpelt hen slet ikke økonomisk kan overkomme denne Opgave, hvad jeg helst saa, maa jeg henstille, at de Penge, som Staten her stiller til Raadighed, bliver flere. Det er nemlig af den største Betydning, at den opvoksende Børneslægt værnes videst muligt, hvad jeg forleden Dag var inde paa.

Maa jeg i denne Forbindelse nævne en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg kom med forleden Dag, idet han under en vis spøgende Form sagde, at Moralen i Landet nu endog er saa daarlig, at selv Markedsfolkene klager over den. Nu mente det ærede Medlem ikke, at Moralen var daarligere end i hans Ungdom, men der er den Forskel, at man nu har en noget anden Opfattelse af, hvorledes man bør værne Børnene mod de daarlige og umoralske Ting, bl. a. ogsaa hvis der finder Uvæsen Sted paa dette Omraade inden for hele Markedsvæsenet.

Nu kan man sige, at det er en ret ubetydelig Ting, Markeder forekommer kun sjælden her i København; men hvis man kender Forholdene ude omkring paa Landet, ved man, at det er en af de stadig tilbagevendende Fornøjelser og Glæder for Landsbyens Børn, naar disse omrejsende Markedsfolk kommer til Egnen med de forskellige ret uskyldige Fornøjelser, de har at byde paa. Men naar der blandt disse Markedsfolk efterhaanden udvikler sig en Type, som er blevet karakteriseret af deres egen Formand saaledes, som jeg skal tillade mig at citere, maa man blive meget betænkelig ved den umoralske Virkning, som herigennem føres rundt og bl. a. ogsaa tilføres en hel Del Børn rundt om i Landet. Jeg maa maaske tillade mig at citere, hvad Direktøren for Scala paa Dyrehavsbakken siger om dette Spørgsmaal. En Direktør for Dyrehavsbakken skulde man ikke gaa ud fra i første Linie var snerpet, men denne Mand udtaler, at

„det forholder sig saadan, at mindst 15 Telte, hvis Ejere vi ikke taaler i vor Forening, i Virkeligheden er ambulante Bordeller, der sammen med det hæderlige Erhverv rejser fra Marked til Marked“. Han siger videre:

„Vi har stadig henledt Politiets Opmærksomhed paa disse Parasitter, men lige meget har det hjulpet, saa nu maa Statspolitiet for Alvor skride ind, thi ellers ender det med, at saadanne Markedsfolk trækker Markedslivet ned i et Plan af Smuds og Svineri, som hverken Publikum eller vi ordentlige Folk kan være tjent med.“

De, som allermindst kan være tjent med det, er selvfølgelig de Tusinder af Børn Landet over, som søger til disse Markedsforlystelser og derved meget let kan komme i slet Selskab. Jeg skal altsaa i Børnenes Interesse henlede i dette Tilfælde den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at Politiet i denne Sag bør træde kraftigere op.

Den højtærede Justitsminister mente ikke, jeg havde Ret i mine Udtalelser om, at de to Kommissioner som af mig omtalt modarbejdede hinanden. Jeg maa stadig hævde, at dette er Tilfældet, men da Ministeren ikke er til Sinds at ophæve Svangerskabskommissionen, men tværtimod at frem-